

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

NR 29 (1178) • J • ROK LX • 16 VII 2017 • TORUŃ

w numerze:

Górzno – miasto Krzyża Świętego, bożogrobców i św. Teresi

Pielgrzymka czasem odkrywania Bożej miłości

Kapłan wielu zasług

MYŚL
NA TYDZIEŃ

Każdy akt wiary chrześcijańskiej daje przejrzenie. Pozwala dostrzec w Chrystusie działającego Boga.

Bp Andrzej Suski

Po znajomości

Czytelnicy w sile wieku pamiętają na pewno, że były czasy, w których większość kupowanych dóbr nabywało się po znajomości. Trzeba było znać człowieka, który zna człowieka, który może nas skontaktować z kimś, kto może nam coś sprzedać.

Dzisiaj półki uginają się od towaru, właściwie z niczym nie ma problemu, wystarczy tylko mieć pieniądze. Niemniej dobre znajomości nadal warto mieć, a życie pokazuje, że najbardziej opłacają się znajomi z dużymi możliwościami. Mogą to być zamożni przedsiębiorcy, dyrektorzy placówek medycznych, politycy, osobistości życia publicznego. Dla niektórych pewnie właśnie te znajomości są najcenniejsze. Jednak, czy nie warto mieć znajomości w takich kręgach, które znają Kogoś, kto może absolutnie wszystko? Wiedzą o tym mieszkańcy Górzna, którzy za patronkę miasta obrali św. Teresę; wiedzą to osoby podążające na pieszo lub w pielgrzymkach autokarowych do Matki Bożej. Św. Antoni pomoże znaleźć zgubiony portfel, św. Krzysztof pomoże bezpiecznie dojechać, św. Łukasz da dobrą pogodę. To dopiero są znajomości, bo z niemieckimi możliwościami! Warto je podtrzymywać, bowiem od nich bliżej do Wszechmogącego, który jako nasz Pan, w swych dłoniach trzyma żywot każdego z nas.

Joanna Kruczyńska

Mały Julian z rodzicami Anną i Krzysztofem Pudlik składają akt intronizacji w imieniu rodzin parafii

Studio A. Lewandowski

KRÓLUJ NAM, CHRYSSTE

Grudziądzka parafia pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. Ojca Pio dołączyła do ponad 400 polskich parafii, które złożyły akt intronizacji i uznały Chrystusa za Króla królów i Pana panów

HELENA RECZEK

Uroczysta Msza św., której przewodniczył bp Andrzej Suski, odbyła się 21 czerwca i stanowiła zwieńczenie długich przygotowań do aktu zawierzenia się w wymiarze osobistym, rodzinnym i społecznym. Od 6 lat członkowie parafialnej Wspólnoty dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa klęczą przed wizerunkiem Chrystusa Króla, trwając na modlitwie i adorując

Najświętszy Sakrament. Mając za wzór służebnicę Bożą Rozalię Celakównę, w pokorze oddają się apostołowaniu dziełu Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Przygotowanie

Przez kilka miesięcy przed uroczystością na kolejne spotkania parafialnej Wspólnoty dla Intro-

nizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa zapraszano do modlitwy i adoracji różne stany i środowiska zawodowe. Modlili się: młodzież, rodziny, seniorzy, nauczyciele, przedstawiciele służby zdrowia, służb mundurowych, ludzie handlu, przemysłu, sztuki. Wszyscy chcieli przygotować się do tego wyjątkowego dnia.

dokończenie na str. VII

KRÓTKO

Festiwal Muzyczny

W Lubawie w dniach 2 czerwca – 2 lipca trwał 3. Międzynarodowy Festiwal Muzyczny, którego organizatorami byli: burmistrz Lubawy, Miejski Ośrodek Kultury, Biskup Diecezji Toruńskiej oraz parafia pw. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny i św. Anny w Lubawie. Kierownictwo artystyczne pełnił Tomasz Glanc.

W koncercie inauguracyjnym wzięli udział: Róża Frąckiewicz, Ewa Kluza, Benedykt Frąckiewicz oraz Tomasz Glanc. Wysłuchano recytacji w wykonaniu Cezarego Żaka.

Podczas kolejnych koncertów można było wysłuchać artystów z Rosji, Białorusi i Bułgarii oraz grupy Dixibrotherhood z Torunia, a także recytacji Artura Barcisia.

Daria Neumann

Za pracowników

W grudziądzkiej bazylice pw. św. Mikołaja 18 czerwca sprawowano Mszę św. w intencji pracowników Wojskowych Zakładów Uzbrojenia w Grudziądzu. Eucharystii przewodniczył proboszcz miejsca ks. kan. Dariusz Kunicki; wzięli w niej udział kierownictwo i pracownicy WZU oraz ich rodziny. – Niech Bóg błogosławi wszystkim pracownikom WZU, którzy swoją codzienną pracą przyczyniają się do wzrostu obronności naszego kraju – mówił ks. kan. Kunicki, który podziękował załodze za zrefundowanie konserwacji stacji drogi krzyżowej do bazyliki.

Zenon Zaremba

Marian Bogucki

Głównym celem wyjazdu był cudowny obraz Matki Bożej w Ostrej Bramie

Pielgrzymka z Brodnicy do Wilna

Parafia pw. św. Katarzyny w Brodnicy w dniach od 22 do 25 czerwca zorganizowała pielgrzymkę autokarową do Wilna. Uczestniczyły w niej 43 osoby. Opiekunem duchowym był proboszcz ks. prał. Krzysztof Lewandowski.

Głównym celem wyjazdu był cudowny obraz Matki Bożej w Ostrej Bramie, ale udało nam się także zobaczyć wiele innych, interesujących miejsc.

W Zuzeli, w kościele, w którym został ochrzczony kard. Stefan Wyszyński, modliliśmy się o rychłą beatyfikację Sługi Bożego, a w muzeum kardynała mieliśmy szansę dowiedzieć się czegoś więcej o tej ważnej dla Kościoła i Polski osobie. W drodze na Litwę nawiedziliśmy także Sokółkę, gdzie w kościele pw. św. Antoniego Padewskiego 9 lat temu miał miejsce cud eucharystyczny, oraz miejsca związane z bł. ks. Popiełuszką: Okopy, gdzie znajduje się jego dom rodzinny, i Suchowolę, gdzie się wychowywał. Ten bogaty w przeżycia dzień zakończyliśmy w Augustowie.

Zwiedzanie Litwy rozpoczęliśmy od Kowna, które jest znane ze względu na to, że mieszkał tu i uczył w gimnazjum Adam Mickiewicz. Interesującym, ale jednocześnie dużym wyzwaniem dla niektórych uczestników pielgrzymki było Muzeum Diabłów.

Pobyt w Wilnie rozpoczęliśmy od Mszy św. w kościele pw. Ducha Świętego, a wieczorem podziwialiśmy piękno Wilna z obrotowej wieży telewizyjnej. Kolejnego dnia w Wilnie nie zabrakło Eucharystii w Kaplicy Ostrobramskiej, gdzie powierzaliśmy nas, jak i parafie, z których pochodzili uczestnicy pielgrzymki Maryi Matce Miłosierdzia. Nawiedziliśmy też m.in. kościół pw. Miłosierdzia Bożego, klasztor Ojców Bazylianów, katedrę, cerkiew Ducha Świętego, Muzeum Mickiewicza, a także cmentarz Na Rossie. Piękny widok Wilna ze Wzgórza Trzech Krzyży z pewnością zachwycił wszystkich. W trakcie zwiedzania miasta mogliśmy zobaczyć domy wielkich Polaków, m.in. Adama Mickiewicza, Juliusza Słowackiego, Józefa Ignacego Kraszewskiego czy Stanisława Moniuszki. Zwiedziliśmy też klasztor, w którym przez pewien czas mieszkała i pracowała św. Faustyna.

W drodze powrotnej zwiedziliśmy Troki z doskonale zachowanym zamkiem na wyspie oraz pokamedulski klasztor nad jeziorem Wigry.

Do Brodnicy przybyliśmy umocnieni duchowo, co zapewniły nam codzienne Eucharystie, Różaniec czy Koronki do Miłosierdzia Bożego.

Zofia Grzymska

DZIAŁDOWO

Spotkanie wspólnot

W Działdowie przy parafii pw. św. Wojciecha 24 czerwca odbyło się 13. Spotkanie Dekanalne Ruduchów i Wspólnot Parafialnych, zorganizowane przez Akcję Katolicką działającą przy parafii. Program spotkania obejmował: przywitanie, prezentację uczestników przedstawicieli wspólnot, Mszę św. z uroczystą oprawą liturgiczną, agapę, modlitwę „Anioł Pański” przy letnim ołtarzu, Różaniec, błogosławieństwo

i rozesłanie. Eucharystii przewodniczył i homilię wygłosił ks. Marcin Szlesiński, duchowy opiekun Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej.

W spotkaniu uczestniczyło 39 osób, które reprezentowały różne wspólnoty, m.in. Akcję Katolicką, Ruch Rodzin Nazaretańskich, Żywy Różaniec, Różaniec Rodziców Modlących się za Dzieci, Krąg Biblijny, Grupę Modlitwy św. Ojca Pio oraz ministrantów. Towarzyszyła

Jan Murawski

Ks. Marcin Szlesiński z uczestnikami spotkania

nam schola dziecięca pod opieką katechetki Gabrieli Nowakowskiej, która podczas Eucharystii śpiewała pieśni.

Małgorzata Dorkowska

15-LECIE RUCHU RODZIN NAZARETAŃSKICH

Ruch Rodzin Nazaretańskich to wspólnoty, które podjęły życie codzienne na wzór Świętej Rodziny. Zaczęły formować się przy parafiach archidiecezji warszawskiej w 1985 r.; w kolejnych latach powstały również na terenie innych diecezji w Polsce i poza jej granicami. W diecezji toruńskiej spotkania wiernych w duchu charyzmatu RRN miały miejsce w Toruniu. 27 czerwca 2002 r. zaowocowały one erygowaniem ruchu dekretem bp. Andrzeja Suskiego i ustanowieniem moderatora ks. kan. Sylwestra Cwiklińskiego. Od tego czasu powstawały kolejne grupy w Brodnicy, Działdowie, Chełmży, Wąbrzeźnie.

Chcąc uczcić 15. rocznicę istnienia ruchu w diecezji toruńskiej, z potrzeby serca zrodziła się myśl, by złożyć Bogu dziękczynienie. Postanowiliśmy udać się z pielgrzymką do Rzymu, by spotkać się z Ojcem Świętym i wziąć udział w kongresie z okazji jubileuszu 50-lecia Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej. Ponadto 18 czerwca w ramach dziękczynienia zgromadziliśmy się w parafii pw. św. Wawrzyńca w Ryńsku, by uczestniczyć w uroczystej Mszy św. i wysłuchać kon-

Rekolekcji letnie, Bańska Wyżna, 2016 r.

ferencji pt. „Dziewica Ubogich”. Nasze grupy dzielenia zatrzymały się nad rozważaniem przesłania skierowanego do dziewczynki Mariette Beco: „Wierz we mnie, a ja będę wierzyć w ciebie. Módl się nieustannie”. Podczas agapy wspominaliśmy minione lata i najciekawsze wydarzenia, do których zaliczyć możemy zarówno nasz udział w cotygodniowych spotkaniach tzw. grupach dzielenia, jak

i comiesięcznych dniach skupienia oraz w rekolekcjach w różnych miejscowościach na terenie Polski. Wielokrotnie uczestniczyliśmy w ogólnopolskich spotkaniach Ruchu Rodzin Nazaretańskich.

Z perspektywy czasu wiemy, że więź ze wspólnotą i troskliwa opieka kapłana ubogacają nas duchowo, wzmacniają i wspierają w trudnych chwilach.

Elżbieta

TORUŃ

Noc Teologów

Na Wydziale Teologicznym UMK z 23 na 24 czerwca odbyła się pierwsza Toruńska Noc Teologów. Spotkanie zorganizowane zostało przez toruński Wydział Teologiczny UMK, a do współorganizowania chętnie włączyły się instytucje naszej diecezji: Biblioteka Diecezjalna, Muzeum Diecezjalne, Wyższe Seminarium Duchowne oraz Bractwo św. Jakuba. Podczas trwania nocy goście mogli odwiedzić Mini Escape Room Ruiny Ker-Paravelu, który cieszył się wielką popularnością, zaśpiewać razem z zespołem kameralnym Portamus Gaudium, zgłębić tajemnice liturgii razem z klerykami naszego seminarium, poznać tajemnice Biblioteki Diecezjalnej, Muzeum Diecezjalnego oraz Całunu Turyńskiego, zmierzyć się z tematem relacji społecznych podczas warsztatów komunikacji interpersonalnej, odczytać na nowo prozę Tolkienu, a nawet przejść przyspieszony kurs greki biblijnej.

Młodzież zapoznaje się z tajemnicami Całunu Turyńskiego

Bractwo św. Jakuba zagwarantowało wspaniałą przygodę wszystkim tym, którzy zechcieli wyruszyć, aby odnaleźć grób tego świętego.

Podczas pierwszej edycji Toruńskiej Nocy Teologów wydział odwiedziło ok. 100 osób. Była to zarówno młodzież, dorośli, jak i całe rodziny. Mamy nadzieję, że to wydarzenie również w przyszłym roku wzbudzi ogromne zainteresowanie.

Karolina Olszewska

ZAPRASZAMY

Misyjne koncerty

Katarzyna Chęsy jest absolwentką Wydziału Wokalnego Akademii Muzycznej w Bydgoszczy i od 12 lat pracuje jako świecka misjonarka w Karagandzie w Kazachstanie. W dniach 30 lipca i 6 sierpnia Katarzyna Chęsy wystąpi z koncertami, podczas których opowie o swojej pracy na misjach i zaśpiewa m.in. piosenki z repertuaru Anny German.

30 lipca – koncert w Kowalewie Pomorskim podczas festynu parafialnego o godz. 18.

6 sierpnia – koncert w bazylice pw. św. Mikołaja w Grudziądzu o godz. 16.

Po koncertach do nabycia płyta Katarzyny Chęsy; dochód ze sprzedaży przeznaczony zostanie na jej działalność misyjną w Kazachstanie. Organizatorem koncertów jest toruńska edycja „Niedzieli” – „Głos z Torunia”.

Diecezjalne

Dni Młodzieży Hartowiec 2017

W dniach 20-23 lipca odbędą się Diecezjalne Dni Młodzieży w Hartowcu. W programie: Eucharystia, koncerty: Tau, Siewcy Lednicy, świadectwa, tańce lednickie, konferencje, dzielenie się wiarą, nabożeństwa. Aby wziąć udział w DDM w Hartowcu, trzeba się wcześniej zarejestrować: <https://goo.gl/forms/rrXuxlgGmgqJc2Zf2>. Koszt udziału: 70 zł. Informacje dotyczące sposobu płatności znajdują się w formularzu rejestracyjnym. Wiek uczestników to minimum 14 lat (niepełnoletni muszą mieć ze sobą zgodę rodziców/opiekunów na udział w DDM wraz ze wskazanym pełnoletnim opiekunem oraz wskazaniem dotyczącymi zdrowia uczestnika). W razie pytań prosimy o kontakt pod adresem: kotwicatorun@gmail.com lub www.facebook.com/kotwicatorun.

GÓRZNO – MIASTO KRZYŻA ŚWIĘTEGO, BOŻOGROBCÓW I ŚW. TERESKI

Górzno, najmniejsze miasto diecezji, zadziwia bogatą historią, a jego okolice zachwycają malowniczością lasów, wzgórz i wpisanych w ten pejzaż rzeczulek, potoków i jezior. W średniowieczu upodobali sobie to miejsce biskupi płoccy, bożogrobcy, a współcześni mieszkańcy obrali św. Teresę za patronkę

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Niezwyczajny zakątek diecezji toruńskiej leży na skraju Górznieńsko-Lidzbarskiego Parku Krajobrazowego położonego na pograniczu wielkich historycznych krain – Pomorza i Mazowsza i ziem: dobrzyńskiej, michałowskiej i lubawskiej. „Skraj, pogranicze” to słowa nierozłącznie związane z Górzniem. Granica rozbiorowa z 1772 r. rozdarła dawną parafię: Szczutowo pozostało do II rozbioru w Polsce, a Górzno znalazło się pod panowaniem pruskim. Granica między imperiami niemieckim i rosyjskim biegła o 2 kilometry od miasta przez prawie 150 lat. Stąd przez tutejsze rozległe lasy sięgające po Lidzbark Welski, które za wolnej Polski rozdzielały województwo chełmińskie od płockiego, przemycano broń, żywność i konie za pobliską granicę dla powstańców listopadowych i styczniowych. W październiku 1831 r. mieszkańcy Górzna słyszeli huk armatni z ostatniego starcia powstańców z wojskiem rosyjskim pod Księciem. W Gorczenicy dokonał się ostatni, smutny akt powstania listopadowego: dywizja gen. Macieja Rybińskiego po przekroczeniu granicy pruskiej złożyła broń. Tutaj w marcu 1864 r. ks. Antoni Łysakowski, proboszcz w Szczuce, Gorczenicy i Cielętach, aresztowany na granicy, został

skazany na 3 miesiące „fortecznego więzienia”, a później na 12 lat katorgi, szczęśliwie uwolniony dzięki wstawiennictwu bp. Marwicza.

Pod znakiem Krzyża Świętego

Parafia górznieńska „zaledwie” od 200 lat należy do diecezji chełmińskiej, wcześniej znajdowała się „na samych kończynach diecezji płockiej” (ks. Stanisław Kujot), której biskupi zbudowali w Górzni rezydencję, spaloną w 1629 r. przez niemieckich żoł-

daków po jednej z najkrwawszych bitew pierwszej wojny szwedzkiej. Ogień nie oszczędzał tutejszych kościołów parafialnych; obecna świątynia postawiona w latach 1765–1812 jest piątą z kolei (pierwszą zbudowano w 1325 r.). Po swych poprzedniczkach przejęła wezwanie Podwyższenia Krzyża Świętego. Znak męki Pańskiej przez 7 wieków towarzyszy miastu i okolicy. Blisko rynku drewniany krzyż upamiętnia kościół pw. św. Anny, który spłonął w 1773 r. Krzyż towarzyszy mieszkańcom i turystom przy stawie Wapionka, na leśnych traktach i przy rozstajach dróg w Czarnym i Szlachec-

kim Bryńsku, Bryńsku Ostrowach, Fiałkach, Gaju, Miesiączkowie, Zaborowie, Zdrojach...

Kapłani stąd

Te znaki zbawienia, zwane Bożymi mękami, towarzyszyły dzieciństwu wywodzących się stąd kapłanów. W Górzni urodzili się księża Marcelli Strogulski (1880–1943), przed wojną naczelnik Wydziału Szkół Powszechnych w toruńskim kuratorium, później proboszcz w Grzywnie, i Leopold Strogulski (1879–1945), dyrektor Seminarium Nauczycielskiego w Tucholi. Z Czarnego Bryńska wywodził się ks. kan. Feliks Dobek (1859–1938), proboszcz w Szwarcenowie, dziekan nowomiejski (piszemy o nim na str. VIII). W Zaborowie przyszli na świat bracia Franciszek (1904–71) i Jan (1906–68) Mantheyowie. Pierwszy był m.in. profesorem Wyższego Seminarium Duchownego w Pelplinie, teologiem, filozofem i historykiem religii, drugi wybitnym archeologiem rangi międzynarodowej, propagatorem naszego kraju w Watykanie. „Krzyża cierpień” doświadczyli pochodzący z parafii w Radoszkach: ks. Kajetan Kaszewski (1899–1939) z Traczysk i ks. Kazimierz Kalisz (1908–39) z Gutowa, zamordowani przez Niemców w pierwszym roku okupacji.

Bożogrobcy w Górzni. Proboszcz ks. kan. Stefan Maliszewski trzyma relikwii Krzyża Świętego. Odpust parafialny, 14 września 2014 r.

Archiwum redakcji

Stanisław Jarzynka zainicjował oddanie Górzna pod patronat św. Teresy. Boże Ciało 14 czerwca 2006 r.

Proboszcz ks. kan. Stefan Maliszewski z parafianami z Czarnego Bryńska w miejscu, gdzie od pokoleń stawia się krzyż. Wielka Sobota, 4 kwietnia 2015 r.

Bożogrobcy dawniej i dziś

W 1325 r. biskup płocki Florian powierzył nowo utworzoną parafię w Górznie Kanonikom Regularnym Stróżom Najświętszego Grobu Jerozolimskiego zwanym w Polsce miechowitami (od ich głównej siedziby w Miechowie) albo bożogrobcami. Zakon złożony z zakonników i rycerzy powstał w 1099 r. w Jerozolimie dla opieki nad Grobem Chrystusa i jego obrony przed saracenami. W Polsce bożogrobcy prowadzili parafie, zakładali szpitale, działali dobroczynnie, zaszczerpili zwyczaj budowania w czasie Wielkiego Tygodnia tzw. grobu Pańskiego. W Górznie sprawowali duszpaństwo przez 5 stuleci, do śmierci ostatniego proboszcza w 1830 r. Znakiem ich niegdyś obecności jest czerwony krzyż patriarchalny (belka pionowa i dwie prostopadłe do niej z krótszą górną), który widzimy w ołtarzu głównym i na fasadzie świątyni (tuż nad wejściem); podobne krzyże zwieńczają też szczyty wież i dachu. Bożogrobcy patronują też jednej z ulic przy kościele.

Po odrodzeniu się zakonu w 1995 r. damy i kawalerowie

odwiedzają Górzno, włączając się w świętowanie wrześniowego odpustu Podwyższenia Krzyża Świętego. W procesji wokół rynku niosą relikwie Krzyża Świętego sprowadzoną do parafii przez ich średniowiecznych poprzedników, oddając jej cześć wraz z mieszkańcami miasta. W Polsce do zakonu należy ok. 250 osób, na świecie – 28 tys. Spośród duchownych naszej diecezji oprócz ks. prał. Marka Rumińskiego, proboszcza bazyliki katedralnej w Toruniu, w poczet kawalerów zakonu bożogrobców został przyjęty ks. kan. Stefan Maliszewski, proboszcz parafii świętokrzyskiej w Górznie.

Patronat Małej Tereski

„Mała Tereska” – mówią górznianie. „Patronuje nam św. Terenia” albo: „Spotykamy się na polu u Tereski” – słyszy się w rodzinie Stanisława Jarzynki, który gromadzi świadectwa Bożego wsparcia za jej pośrednictwem. Obrął ją za patronkę prowadzonego przez siebie pola namiotowego, na pobliskim stawie postawił jej figurę i zainicjował oddanie Górzna pod jej patronat. Takie spoufalanie się ze św. Teresą od Dzieciątka Jezus,

Dziewicą i Doktorem Kościoła (Marią Franciszką Teresą Martin, 1873-97, patronką m.in. misji katolickich), świadczy o tym, jak bliska jest jej czcicielom. Kult świętej zwanej potocznie Małą Tereską rozpowszechnił się w Polsce zaraz po jej kanonizacji w 1925 r., także w Górznie. Wielkim nabożeństwem darzył świętą ks. Franciszek Śmigocki, proboszcz parafii w latach 1942-82, który umieścił w kancelarii wizerunek świętej z relikwiami. Do tej pory jest noszona w czasie procesji chorągiew z jej podobizną. Jej czcicielem jest także ks. kan. Stefan Maliszewski (poświętuje w Górznie od 1995 r.); dzięki jego staraniom wspartym przez parafian Zgromadzenie Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus przekazało kościołowi w Górznie relikwie św. Teresy i jej rodziców – świętych Ludwika i Zeli Martin.

27 października 1999 r. na wniosek Rady Miejskiej biskup toruński Andrzej Suski specjalnym dekretem ustanowił św. Teresę od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza patronką Górzna. Definitywnie jej patronat zatwierdziła dekretem z 12 maja 2015 r. Stolica Apostolska.

Nabożeństwo do świętej nie ogranicza się do udziału

w obchodach święta patronalnego ustalonego na pierwszy dzień października. M.in. mieszkańcy Górzna i okolicznych miejscowości, a także siostry karmelitanek z Torunia przyłączają się do majowej pieszej pielgrzymki, którą organizuje założone w 2005 r. Koło Przyjaciół św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Szkole Podstawowej w Górznie. W tym roku po raz 12. pątnicy udali się po Mszy św. odpawionej w kościele parafialnym szlakiem pięciu przydrożnych krzyży z Górzna przez wieś Fiałki na pole namiotowe pw. św. Teresy w Górznie.

Kult jest żywy i poszerza się, potwierdzając przekonanie proboszcza ks. kan. Maliszewskiego wyrażone w relacji z nawiedzenia miasta przez relikwie świętej w 2005 r. („Głos z Torunia” nr 42): „Mieszkańcy Górzna (...) zawierają Bogu za pośrednictwem św. Tereski siebie, swoje rodziny, Ojczyznę i cały świat”.

Dziękuję za pomoc ks. kan. Stefanowi Maliszewskiemu, proboszczowi parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Górznie, Mirosławie Krezymon i Ewie Mendyce, wicedyrektor Zespołu Szkół w Górznie

PIELGRZYMKA CZASEM ODKRYWANIA BOŻEJ MIŁOŚCI

Od dłuższego czasu w Twoim sercu rodzi się pragnienie pójścia na pielgrzymkę, lecz nie do końca jesteś przekonany lub masz za mało informacji o tym, czym tak naprawdę jest pielgrzymka? To może warto prześledzić regulamin pielgrzymki, a więc pewne zasady panujące na pielgrzymce

KS. ŁUKASZ SKARŻYŃSKI

Pielgrzymka jest aktem religijnym, dziękczynnym i pokutnym. W duchu modlitwy i ofiary pragniemy nieść pomoc Ojcu Świętemu. Ma charakter rekolekcji w drodze. Każdy, kto w nich uczestniczy, bierze udział w codziennej Mszy św., codziennie odmawia Różaniec, Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny, „Anioł Pański”, słucha konferencji. Pielgrzym nie pali tytoniu i nie pije alkoholu. Stara się przestrzegać zaleceń Księdza Przewodnika i służb porządkowych.

Trzeba z góry nastawić się na zmęczenie, niepogodę, upały, niewygody, skromne jedzenie, brak odpowiednich warunków sanitarnych, różne dolegliwości fizyczne. Może się także zdarzyć, że z różnych względów zmuszony będziesz podjąć decyzję przerwania pielgrzymki i powrotu do domu z powodu problemów zdrowotnych czy sytuacji rodzinnej.

Idziemy do Matki Bożej jako wspólnota i rodzina pielgrzymkowa, dlatego zwroty „Bracie” i „Siostrzo” towarzyszą nam podczas kontaktu z wszystkimi pielgrzymami bez względu na wiek. W ten sposób budujemy klimat wzajemnej miłości, braterstwa, to także znak, w którym wyraża się nasza wrażliwość na innych.

Pielgrzymka to okazja do wykorzystania swoich talentów muzycznych, medycznych czy technicznych. Dla dobra grupy i całej pielgrzymki pomagamy przy noszeniu tub oraz znaczków i emblematów pielgrzymkowych. W czasie pielgrzymki obowiązuje

strój wygodny i skromny, chociażby zasłonięte ramiona i kolana.

W podręcznym bagażu w czasie drogi powinny być: różaniec, książeczka pielgrzyma, nakrycie głowy, płaszcz przeciwdeszczowy, coś do jedzenia i picia na cały dzień, środki opatrunkowe i leki osobiste. Bagaż główny przewożony jest samochodem i dostęp do niego jest możliwy tylko w miejscach noc-

zwłaszcza tym, którzy nas karmią i przyjmują w swoich domach i gospodarstwach. Pamiętamy, aby podziękować za każdy najmniejszy nawet gest dobroci.

Jeśli zdarzy się chwila słabości lub kontuzja, wtedy z pomocy służb medycznych korzystamy w miarę możliwości na postojach. W czasie drogi, jeśli zachodzi taka potrzeba, schodzimy na prawą stronę drogi,

lub płaszcz przeciwdeszczowy, przybory higieny osobistej, mały plecak lub chlebak na bagaż podręczny, kubek i tzw. niezbędnik (widelec, łyżka, nóż), podstawowe lekarstwa i środki opatrunkowe (bandaż elastyczny, spirytus salicylowy, witaminy, talk, zasypkę, wapno), śpiwór lub gruby koc, można zabrać namiot.

Osoby pragnące wcześniej zaangażować się w poszczególne diakonii (muzycznej, medycznej, porządkowej) proszone są o wcześniejsze zgłoszenie się do księży przewodników grup. Każdy, kto pragnie wziąć udział w pielgrzymce, zgłasza swój udział w zależności od miejsca zamieszkania u właściwego przewodnika grupy. Pielgrzymem może być każdy, kto pragnie pogłębić życie religijne i zachować niniejszy regulamin.

To kilka wskazówek i elementów regulaminu, które każdemu z nas pomogą bezpiecznie i owocnie dojść na Jasną Górę na spotkanie z naszą Matką Maryją. Warto podjąć ten trud, jeszcze więcej wymagać od siebie i wyruszyć na pielgrzymi szlak. ■

Archiwum redakcji

legowych. Noclegi organizowane są w stodołach i remizach oraz we własnych namiotach. Tylko nieznaczna grupa pielgrzymów ma szansę nocować w domach. Zakazuje się wspólnego nocowania kobiet i mężczyzn w jednym pomieszczeniu (oprócz małżeństw) oraz wcześniejszego zajmowania miejsc noclegowych i rozbijania namiotów przed nadejściem całej grupy. Czysta nocna obowiązuje od godz. 22. Nie zabieramy na czas pielgrzymki rzeczy cennych, które mogłyby paść łupem złodziei.

Wszystkim napotkanym na szlaku pielgrzymkowym ludziom okazujemy naszą wdzięczność –

prosząc o przywołanie pielęgniarki lub lekarza. Wszystkie poważniejsze schorzenia zgłaszamy przed wyruszeniem pielgrzymki do Księdza Przewodnika lub służb medycznych. Zabieramy ze sobą leki stosowane na co dzień.

Osoby niepełnoletnie uczestniczą w pielgrzymce wraz z dorosłym opiekunem po uprzedniej zgodzie rodziców. Na pielgrzymce obowiązuje zakaz kąpiei w jeziorach, rzekach, basenach. Na czas pielgrzymki warto zabrać ze sobą: dobrze rozchodzone buty o grubej podeszwie, ubranie skromne, bieliznę osobistą, dres, gruby sweter, nakrycie głowy, pelerynę

Piesza Pielgrzymka Diecezji Torunskiej na Jasną Górę wyruszy na szlak 1 sierpnia (grupy z Działdowa i Lubawy), 2 sierpnia z Nowego Miasta Lubawskiego, Grudziądza, Wąbrzeźna i Jabłonowa Pomorskiego, 3 sierpnia grupa franciszkańska z Brodnicy i 4 sierpnia grupy z Torunia, aby wkroczyć na błonia jasnogórskie 12 sierpnia.

Więcej informacji na www.pielgrzymka.diecezjatorun.pl

Studio A. Lewandowski

Twórcy i przedstawiciele świata kultury: (od lewej) Grzegorz Biernat, Kazimierz Trybulski i Piotr Jezierski w oczekiwaniu na złożenie aktu intronizacyjnego

KRÓLUJ NAM, CHRYSSTE

dokończenie ze str. I

Od pierwszego zamysłu intronizacyjne dzieło w parafii wspierały Ewa Nosiadek, krajowa animatorka Wspólnot dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, i Jadwiga Suchorzyńska, animatorka diecezjalna.

Szczególnym dopełnieniem przygotowań do aktu zawierzenia były przeprowadzone bezpośrednio przed uroczystością rekolekcje. Redemptorysta o. Andrzej Zając mądrymi słowami i znaczącymi przykładami budził naszą gotowość do przyjęcia Chrystusa jako Króla w życiu osobistym, rodzinnym i społecznym. Wizerunek Chrystusa Króla towarzyszył nam przez wszystkie dni rekolekcji, a w sposób szczególny wraz z modlitwą zawitał do naszych domów, gdy w dniu przygotowania do zawierzenia rodzin Chrystusowi całe rodziny w godzinie Apelu Jasnogórskiego wspólnie modliły się.

Świadectwo wiary

Uroczysta Eucharystia z udziałem Księdza Biskupa zgromadziła kapłanów, gości, Wspólnoty dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa i licznych parafian. W zastępstwie krajowej animatorki wspólnot zawitała Teresa Nowak, animatorka z archidiecezji częstochowskiej. Obecna na uroczystości była również animatorka z naszej diecezji oraz wspólnoty z parafii pw. św. Urszuli Ledóchowskiej z Częstochowy, pw. św. Tomasza Apostoła z Nowego Miasta Lubawskiego, a także wspólnoty toruńskie z parafii pw. Chrystusa Króla, pw. św. Michała Archanioła i bł. Bronisława Markiewicza oraz pw. św. Jakuba Apostoła.

Homilię, będącą podsumowaniem rekolekcyjnych nauk i naszych osobistych przeżyć,

wygłosił o. Andrzej Zając CSsR, który przeprowadził uroczyste składanie aktów intronizacji Serca Jezusowego przez poszczególne delegacje. W pierwszej kolejności akt intronizacji złożył proboszcz ks. kan. Zbigniew Gański wraz z kapłanami posługującymi w parafii. W imieniu władz lokalnych akt złożyli prezydent Grudziądza Robert Malinowski, skarbnik starostwa powiatowego Grażyna Kalita i wójt gminy Grudziądz Andrzej Rodziewicz. W dalszej kolejności akty intronizacyjne złożyli: przedstawiciele i pracownicy grudziądzkich urzędów i instytucji, zamieszkujący na terenie parafii, przedstawiciele służb mundurowych, przedsiębiorstw i zakładów produkcyjnych, handlu oraz rolnicy, pszczelarze, sadownicy i ogrodnicy, pracownicy służby zdrowia, seniorzy, nauczyciele i wychowawcy z placówek oświatowych,

działających na terenie parafii, młodzież, przedstawiciele rodzin i parafialnych wspólnot, stowarzyszeń i ruchów katolickich działających w naszej parafii. Jako ostatnia swoje poddanie Chrystusowi Królowi wypowiedziała parafialna Wspólnota dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa. Zwieńczeniem złożonych aktów przez poszczególne delegacje było podpisanie ich i symboliczne pozostawienie przy wizerunku Chrystusa Króla białoczerwonych róż.

Podczas uroczystości, wypowiadając słowa poddania się Chrystusowi Królowi, złożyliśmy świadectwo wiary, które jest zarazem naszym pragnieniem, byśmy w różnych obszarach życiowej aktywności starali się kierować nauką Chrystusa, Jego prawem miłości, sprawiedliwości i prawdy.

Helena Reczek

DUCHOWNI DIECEZJI CHEŁMIŃSKIEJ (130)

KAPŁAN WIELU ZASŁUG

Urodził się na kresach diecezji. Przez 4 dekady był proboszczem w Szvarcenowie i przez ćwierćwiecze dziekanem nowomiejskim, łącząc kapłaństwo z pracą na niwie narodowej i społecznej

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Leopold Feliks Dobbek urodził się 26 stycznia 1859 r. w Węgorzu (obecnie części Czarnego Bryńska położonej przy moście na rzece Brynicy, dawniej Branicy) na wschodnim, lesistym krańcu rozległej parafii Górzno w powiecie brodnickim. Z imion nadanych mu przez rodziców, nauczyciela Jana i Marianny z Tuchółków na chrzcie w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego używał tylko drugiego. Uczył się zapewne najpierw w szkole elementarnej, której budynek zachował się do dziś, później w progimnazjum w Nowym Mieście Lubawskim, a od 1879 r. w gimnazjum brodnickim, gdzie w 1881 r. zdał maturę.

W czasie kulturkampfu

Był to czas prześladowań Kościoła przez państwo pruskie (por. „Wobec kulturkampfu”, „Głos z Torunia” nr 18, 19, 20/2013 r.), skutkiem czego zamknięto pelplińskie Wyższe Seminarium Duchowne. Feliks Dobbek podjął więc studia teologiczne na Uniwersytecie Wrocławskim. W 1884 r. biskup chełmiński Jan Nepomucen Marwicz skierował go na dalsze studia do Monachium, gdzie studenci i księża pomorscy „zapędzeni północnym wiatrem ustaw majowych nad brzegi górnego Dunaju” („Pielgrzym”, 31 stycznia 1878 r.) korzystali z gościnności biskupów bawarskich. 25 lipca 1885 r. siedmiu diakonów przyjeżdżało do Monachium święcenia.

Wśród nich był ks. Feliks, który niezwłocznie wyruszył w drogę do ojczyzny, by w kościele pw. św. Mikołaja w Szvarcenowie już 2 sierpnia odprawić Mszę św. prymicyjną. Bp Marwicz skierował go do Kurzętnika, gdzie pomagał w duszpasterstwie choremu proboszczowi ks. Fryderykowi Kobierzyńskiemu. W 1887 r., gdy „ustawy majowe” przestały obowiązywać, następny biskup Leon Redner mianował go wikariuszem w Lidzbarku, później w borowiackim Czersku. W 1889 r. powierzył mu administrowanie, a w 1893 r. probostwo parafii w mazurskiej Iławie.

Proboszcz i dziekan

Z Iławy tylko 2 mile polskie do Szvarcenowa, gdzie 1 czerwca 1897 r. został proboszczem parafii pw. św. Mikołaja, a w 1910 r. dziekanem nowomiejskim. W 1898 r. odnowił drewniany kościół parafialny z 1721 r. i ufundował obrazy do ołtarzy bocznych z czasów Stanisława Augusta, pozostawiając XVII-wieczny wizerunek Matki Bożej Szkaplerznej. Za jego sprawą wzywały wiernych na modlitwę dzwony – ufundowane w 1906 i 1924 r. (zrabowane przez Niemców w 1943 r.) i sygnaturek poświęcony w 1925 r. na cześć Maryi. W 1899 r. założył w parafii Stowarzyszenie Świętych Wojciecha i Bonifacego, Apostolstwo Modlitwy, a rok wcześniej afiliował Bractwo Trzeźwości do arcybractwa wrocławskiego. W 1923 r. powołał Towarzystwo

Ks. Feliks Dobbek (1859 – 1938)

Misyjne, a na początku lat 30. parafialne koło Akcji Katolickiej. W pomorskiej prasie znajdziemy przykłady jego ofiarności, a to na rzecz bezdomnych ofiar wojny w zaborze rosyjskim w 1915 r., a to budowy kościołów, np. w Iławie blisko Działdowa i Krotoszyńskich, który poświęcił 17 lipca 1923 r.

Spółecznie i patriotycznie

W 1920 r. Szvarcenowo znalazło się po polskiej stronie granicy; od Prus Wschodnich oddzielało je od zachodu długie na 7 km jezioro o nieco upiornej nazwie Trupel. Wcześniej, gdy jesienią 1918 r. po klęsce Niemiec decydowały się losy Pomorza, ks. Dobbek zaangażował się w prace Rady Szkolnej przy Powiatowej Radzie Ludowej. W wolnej Polsce był prezesem honorowym Towarzystwa Powstańców i Wojaków. Wcześniej także wspierał przedsięwzięcia patriotyczne: w 1900 r.

wstąpił do Towarzystwa Naukowego w Toruniu, a w 1905 r. – do stowarzyszenia „Straż” założonego w Poznaniu w celu obrony polskich spraw w zaborze pruskim.

Pasjonat śpiewu chóralnego w swojej parafii założył Towarzystwo Śpiewu „Halka”. Był patronem Okręgu Naddręckiego Kół Śpiewaczych. Widzimy go na uroczystościach i zjazdach; m.in. 3 sierpnia 1925 r. celebrował Mszę św. i poświęcił pierwszy sztandar Towarzystwa Śpiewu pw. św. Cecylii w Brodnicy.

Dokonania ks. Feliksa zostały nagrodzone 30 listopada 1928 r. kanonią honorową, a złoty jubileusz kapłaństwa (relacja w „Słowie Pomorskim” z 7 sierpnia 1935 r.) – Złotym Krzyżem Zasługi. Pracowite życie zakończył 25 kwietnia 1938 r. w Szvarcenowie. Jego ciało spoczywa na cmentarzu przykościelnym, gdzie oczekuje zmartwychwstania razem z parafianami, których prowadził ku Bogu.

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura, tel. 34 369 43 85